

Uljepšavanje zablude i opasnost pogrešnog razumijevanja (Meka)

Hatib: dr. Fejsal b. Džemil Gazavi

15. ševal 1447. po Hidžri / 3. april 2026.

Sva zahvala pripada Allahu. Njega hvalimo, od Njega pomoć i oprost tražimo i Njemu se utječemo od zla naših duša i od naših loših djela. Koga Allah uputi, niko ga u zabludu ne može odvesti, a koga On u zabludi ostavi, niko ga ne može uputiti. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema sudruga, i svjedočim da je Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, Njegov rob i poslanik. Neka su Allahova milost, blagoslov i mir na njega, na njegovu porodicu i ashabe.

O vjernici, bojte se Allaha, svoga Gospodara! Ko se bude Allaha bojao, On će mu dati sposobnost razlikovanja istine od neistine, i omogućit će mu ostvarenje svakog dobra koje želi. Uzvišeni kaže: "O vjernici, ako se budete Allaha bojali, On će vam sposobnost darovati pa ćete istinu od neistine moći rastaviti i preko ružnih postupaka vaših će preći i oprostiti vam. A Allahova dobrota je neizmjerena." (El-Enfal, 29)

O ljudi, jedna od najopasnijih stvari koje mogu zadesiti čovjeka jeste da mu se srce "izopači" i da mu se stvari pomiješaju, pa počne ružno smatrati lijepim, a lijepo ružnim, neistinu istinom, a istinu neistinom, zabludu uputom, a uputu zabludom, grešku ispravnim, a ispravno greškom.

Allah je opisao stanje ljudi čija su djela propala i nestala, a oni misle da rade dobro, pa kaže: "...čiji će trud u životu na ovome svijetu uzaludan biti, a koji će misliti da je dobro ono što rade?" (El-Kehf, 104).

Ovo proizlazi iz toga što im je šejtan uljepšavao njihove strasti i grijeha. Uzvišeni kaže: "Kako mogu biti isti onaj kome su njegova ružna djela prikazana lijepim, a i on ih smatra lijepim?" (Fatir, 8)

Šejtan im uljepšava loša djela, prikazuje ih kao korist, užitak i nešto dobro, a odvraća ih od razmišljanja o njihovoj šteti i lošim posljedicama.

Takvo je stanje onoga kod koga su poremećena mjerila i izvrnut sistem poimanja stvari.

Onaj ko razmišlja o Allahovoj Knjizi i promišlja o Njenim ajetima, uvidjet će da postoje dvije vrste uljepšavanja djela: pohvalno i pokuđeno.

Što se tiče pohvalnog uljepšavanja, to je ono koje Allah pripisuje Sebi, kao u riječima Uzvišenog: "Tako smo svakom narodu lijepim postupke njihove predstavljali" (El-En'am, 108).

U ovom ajetu Allah pripisuje uljepšavanje Sebi, u smislu stvaranja i Svoje volje.

A što se tiče pokuđenog uljepšavanja, ono se pripisuje njegovom uzroku i onome preko koga se ostvaruje, kao u riječima Uzvišenog: "Šejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od Pravoga puta ih odvratio." (En-Neml, 24)

Ovdje se uljepšavanje pripisuje šejtanu, jer on neposredno prikazuje ružna djela lijepima.

Kur'an je pun primjera ljudi koje je šejtan zaveo i uhvatio u svoje zamke, pa im je uljepšao zabludu i prikazao im zlo kao dobro.

Od tih primjera su riječi Uzvišenog: "Ali šejtan mu počeo bajati i govoriti: 'O Ademe, hoćeš li da ti pokažem drvo besmrtnosti i carstvo koje neće nestati?'" (Taha, 120)

Tako je Ademu i njegovoj supruzi uljepšao jedenje s drveta, pa ih je zaveo i oni su kušali njegove plodove, poslušali su svog neprijatelja, a prekršili naredbu svoga Gospodara, a potom im je Allah oprostio i uputio ih.

Također, primjer je uljepšavanje nevjernicima Kurejša borbe protiv muslimana: "I kada im je šejtan kao lijepe njihove postupke predstavio i rekao: "Niko vas danas ne može pobijediti, i ja sam vaš zaštitnik!" (El-Enfal, 48)

I primjer riječi hudhuda Sulejmanu, alejhis-selam, o kraljici Sabe i njenom narodu: "...vidio sam da se i ona i narod njezin Suncu klanjaju, a ne Allahu šejtan im je prikazao lijepim postupke njihove i od Pravoga puta ih odvratio, te oni ne umiju naći

Pravi put" (En-Neml, 24), tj. skrenuli su s pravog puta i nisu upućeni u obožavanje Allaha, Sveznajućeg.

Jedan od najpoznatijih primjera onoga koga je šejtan obmanuo i uljepšao mu nepravdu jeste faraon, koji je zalutao i druge u zabludu odveo, činio nepravdu i širio nered na Zemlji. Uzvišeni kaže: "I eto tako su se faraonu njegova ružna djela učinila lijepim i on je bio odvrćen od Pravog puta." (Gafir, 37)

Braćo u islamu, dvije su vrste uljepšavanja, kojim šejtan zavodi čovjeka: prikazivanje ružnog lijepim i prikazivanje lijepog ružnim.

Primjer prvog nalazimo u riječima Uzvišenog: "Mnogim mnogobošcima su tako isto šejtani njihovi ubijanje vlastite djece lijepim prikazali da bi ih upropastili i da bi ih u vjeri njihovoj zbunili." (El-En'am, 137)

Šejtani su im uljepšali ubijanje djece iz straha od siromaštva i zakopavanje kćeri iz straha od sramote, iako je to jedno od najružnijih djela.

Također, primjer je kada licemjeri tvrde da su oni oni koji popravljaju stanje: "Kada im se kaže: 'Ne remetite red na Zemlji!'— odgovaraju: 'Mi samo red uspostavljamo!'" (El-Bekara, 11)

Mudžahid, Allah mu se smilovao, kaže: "Kada čine grijehe, pa im se kaže da to ne rade, oni tvrde da su na pravom putu i da čine dobro."

U ovu vrstu spada i širenje zabludjelih ideja i strasti, te uljepšavanje ibadeta koje Allah nije propisao, niti ih je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ustanovio, poput traženja pomoći od mrtvih, upućivanja dova njima, prinošenja žrtava i zavjeta njima.

Također, tu spada činjenje ružnih stvari, razvrata i grijeha poput: otkrivanja stidnih dijelova tijela, da žena pokazuje svoje ukrase ili pokazuju svoju ljepotu pred osobama koje joj nisu mahremi, bestidan govor, prikazivanje destruktivne kritike i uvrede kao savjeta, te smatranje dozvoljenim zabranjenih oblika stjecanja zarade i poslova.

A primjer prikazivanja lijepog ružnim jeste ono što je Allah naveo za Lutov narod, tj. izgovor kojim su pravdali protjerivanje Luta i njegove porodice: "A odgovor

naroda njegova glasio je: 'Istjerajte ih iz grada vašeg, oni su ljudi čistunci!'" (El-A'raf, 82)

Kada se raširi pokvarenost, čestiti ljudi postaju omraženi, a čednost se smatra mahanom. Neki učenjaci kažu: "Ovo je bila poruga njihovoj čednosti i hvalisanje vlastitom pokvarenošću."

O vjernici, jedna od najopasnijih posljedica uljepšavanja ružnih djela jeste da čovjek daje prednost neistini nad istinom i zabludi nad uputom, i da smatra lijepim djela mnogobojstva (širka), nevjerništva i grijeha.

Uzvišeni kaže: "A i Ada i Semuda – ostaci domova njihovih su vam vidljivi – šejtan im je lijepim njihove postupke predočio, pa ih, iako su razumni bili, od Pravog puta odvratio." (El-Ankebut, 38)

"I Semudu smo na Pravi put ukazivali, ali, njima je bila milija sljepoća od Pravog puta, pa ih je stigla sramna kazna od munje, prema onome kako su zaslužili." (Fussilet, 17)

Od posljedica uljepšavanja ružnih djela jeste i da čovjek napusti uputu i vjeru, pa se vrati u zabludu i nevjerovanje. Uzvišeni kaže: "One koji su od vjere svoje otpali, pošto im je bio jasan Pravi put, šejtan je na grijeh navodio i lažnu im nadu ulivao." (Muhammed, 25)

Od negativnih posljedica uljepšavanja loših djela jeste i to da osoba postane šticećenik šejtanov, nakon što izgubi Allahovo šticećeništvo. Uzvišeni je rekao: „Tako Mi Allaha, Mi smo i narodima prije tebe poslanike slali, ali im je šejtan njihova loša djela lijepim prikazivao, i on je danas njihov zaštitnik; njih čeka patnja nesnosna.“ (En-Nahl, 63). Utječemo se Allahu od zablude nakon upute, i od skretanja s Pravoga puta nakon što smo upućeni!

O vjernici, nije isti onaj koji je iskren prema svome Gospodaru, čije je srce ispunjeno imanom, koji slijedi istinu, ostavlja strasti, slijedi svjetlo od Gospodara i ima jasan dokaz u vjeri, ne divi se svojim djelima, već je stalno na oprezu od šejtana, traži Allahovu pomoć i ustrajan je na Njegovom putu, i onaj koji luta u tminama, slijedi

strasti, koga je šejtan nadvladao, uljepšao mu zabludu, odvratio ga od upute, ubacio mu sumnje i strasti u srce, pa ga to vodi grijesima i odvraća od pokajanja, zadovoljan je sobom, ne prihvata savjet, nego se povodi za strastima i šta god vidi dobrim – čini, a šta god vidi lošim – ostavlja.

Uzvišeni kaže: “Zar je onaj koji ima jasnu predstavu o Gospodaru svom kao onaj kojem se lijepim čine ružna djela njegova i koji se za strastima svojim povodi?” (Muhammed, 14)

Pogledajte razliku između onoga čije je srce zdravo i slijedi svjetlo od svoga Gospodara i onoga čije je srce pokvareno i kojem je uljepšano njegovo loše djelo!

Ibn Tejmijja, Allah mu se smilovao, kaže: “Dobre duše uživaju u dobru i dobročinstvu, a pokvarene duše uživaju u zlu i nasilju.”

Zato donosite salavat i selam na darovanu milost i nepresušnu blagodat, poslanika Muhammeda, sallallahu alejhi ve sellem, to vam je naredba od vašeg Gospodara: “Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!.” (El-Ahzab, 56)

